

[Karl Nielson]

til 1973 fra 29 mia kr. til 398 mia kr., altså mere end 369 mia kr. på 13 år, og alene de sidste fire år er værdierne steget med små 300 mia kr. derudover, endda når der er korrigeret for nybygninger og forbedringer. Hvis vi sætter disse tal i forhold til, hvad vi alle producerer på et år, hvilket nu brutto, altså før afskrivning, ligger på ca. 250 mia kr., vil det sige, at værdistigningen på jord og fast ejendom over en 4-årig periode udgør mere end værdien af vores alles indsats på et år. Hvis vi tænker os, at værdistigningerne på jord og fast ejendom procentvis bliver af samme størrelse i den kommende 4-årige periode som i den foregående, vil de samlede ejendomsværdier vokse fra de nuværende 770 mia kr. til ca. 1.400 mia kr. Det vil sige, at værdistigningerne i denne periode, altså mellem 16. og 17. alm. vurdering, bliver på mere end 600 mia kr. Hvis vi regner med, at den samlede produktion stiger til 300 mia kr. i samme periode, skal der så to års produktion til at opveje prisstigningerne på jord og fast ejendom mod nu ét år.

Jeg synes, at dette understreger, at vi ikke kan undlade at gribe ind over for denne problematik.

I debatten om værdistigningerne hører man ofte, at disse værdier ikke er noget værd. Denne påstand gælder ikke, for disse kapitalgevinster realiseres jo før eller siden. Det kan ske ved enten belåning, salg eller arv. Jeg er da vel vidende om, at langt de fleste, der investerer i eget hus, ikke gør det for at spekulere i kapitalgevinst, men det er bare en konsekvens heraf. Det næste, der sker, er, at kapitalgevinsterne forvandles til forbrug. Og én gruppe, der er helt sikker på at blive taber i dette spil, er de unge, som skal etablere sig, og det er, hvad enten det gælder selvstændigt erhvervsdrivende, f. eks. landmænd, eller det er unge, der skal have egen bolig.

Jeg skal ikke sige ret meget om det foreliggende lovforslag, men jeg anser det som et bidrag til diskussionen om disse store og alvorlige problemer. Jeg kunne godt stille det spørgsmål, om det er rimeligt, at man anvender forrentningen ud fra, som der står i forslaget, den gældende diskonto; det kunne også tænkes, det ville være rigtigere med markedsrenten, for jeg er bange for, at hvis man sætter en for lav forrentning, kapitalise-

rer det sig på en eller anden måde og kommer igen kapitalejerne til gode.

Man kunne også stille det spørgsmål, om kommunisterne har tænkt sig, at et sådant forslag, såfremt det blev gennemført, skulle afløse den nuværende kapitalvindingsskat. Det fremgår ikke af forslaget, og det behøver det ikke nødvendigvis, men det er en problematik, man også skal tage stilling til i denne forbindelse.

Vi vil som sagt gerne være med til at se på forslaget i udvalget.

Ove Jensen (FP):

Forslaget fra kommunisterne om en tinglysning af kapitalværdistigning på jord og fast ejendom som en offentlig prioritet vil ikke alene medføre en ny beskatning for den i forvejen hårdt plagede befolkning, nej, forslaget vil også på lidt længere sigt medføre en statsovertagelse af jord og fast ejendom. Det er det, der er konsekvensen af forslaget, og det er også det, kommunisterne ønsker.

Man kunne fristes til at sige til kommunisterne: I ved ikke, hvad I gør, og I ved ikke, hvad I går ind til, hvis forslaget imod forventning skulle blive vedtaget, for hvordan har udviklingen været i de lande, hvor staten har overtaget det hele? I Rusland er det nu over 50 år siden, de røde gennemførte oktoberrevolutionen i 1917 og bl. a. nationaliserede jorden. Hvad har de så fået ud af det? F. eks. en meget lav boligstandard. De fleste bor i usle træskure uden nogen form for bekvemmeligheder, som vi kender dem. De har et ineffektivt landbrug, og det store land kan ikke engang brødføde sig selv.

Fremskridtspartiet ønsker ikke sådanne tilstande indført her i landet, og derfor afviser vi naturligvis kommunisternes forslag.

Aksel Pedersen (V):

Det af DKP fremsatte forslag kunne jeg affærdige med, at venstre i fællesskab med andre partier selv har fremsat et forslag om beskatning af kapitalgevinster, og at dette forslag er temmelig afvigende derfra.

Jeg kan nævne et par ting. Her tales om værditilvækst. Man kan en gang imellem stille sig selv det spørgsmål: hvor tit ønsker man egentlig at beskatte de samme penge? Vi kan tage et boligområde, hvor nogle familier er gået sammen om at få deres kvarter eller ga-